

Kandidatuppsats

Svenska språket (61-90), 30 hp

Namnets betydelse för den kulturella identiteten hos flerspråkiga gymnasieelever

Uppsats 15 hp

Halmstad 2019-08-21
Johanna Wiedenkiller

Högskolan i Halmstad

Akademien för lärande, humaniora och samhälle

Uppsats 15 hp, Svenska språket 61-90

Författare:

Johanna Wiedenkiller

Namnets betydelse för den kulturella identiteten hos flerspråkiga gymnasieelever

Handledare:

Emilia Aldrin

HT 2017

Innehållsförteckning

Abstract.....	3
1. Inledning och syfte	4
1.1 Bakgrund.....	4
1.2 Syfte och hypotes.....	4
2. Tidigare forskning	5
3. Teori.....	8
3.1 Assimilering.....	8
3.2 Att definiera namns nationalitet.....	8
4. Metod och material.....	10
4.1.1 Metod	10
4.1.2 Olika motiv för namnval	11
4.1.3 Elevernas förslag på namn.....	12
4.2 Material.....	12
4.3 Etiska överväganden kring material och metod.....	13
4.4 Frågorna i enkäten	14
5. Resultat	17
5.1 Elevernas förnamn & språk talade i hemmet.....	17
5.1 Övrig information om eleverna.....	18
5.2 Motiv bakom elevernas egna namn.....	19
5.3 Elevernas egna förslag	20
5.3 Andra faktorer som påverkade elevernas förslag.....	21
6. Sammanfattning och Diskussion	23

Abstract

Individuals or families migrating between countries and starting a new life abroad has been a constant throughout human history. Sometimes, the migrants have children in the new host country; usually these children are then raised bilingually. Earlier studies show that in these cases, the children usually receive names common either in the country where they were raised, or the one(s) their parents migrated from. However, these studies typically do not analyse how this naming choice would affect second-generation individuals later in life, despite names being one of the earliest ways for individuals to form a cultural identity.

This study aims to determine how the names of bilingual high school students tie together with which names they would give their hypothetical children, using a survey aimed at such students living in Halmstad, Sweden. The names of both students and their hypothetical children were categorised as “marked” or “unmarked”, judging by how many by similar names were born in Sweden, both during the years 1998-2000 and 2016-18.

Out of the students that answered the survey, 45 of them were bilingual; out of them, 80% had “marked” first names, i.e. names which would be seen as unusual/foreign in Sweden. However, they suggested a total of 79 names for their future children, and out of those suggestions, 70% would be considered “marked” – a decrease of 10 percent, despite the larger name pool involved. There was also a notable difference in naming habits based on gender: very few of the students with “unmarked” names were male, but the surveyed group suggested a balanced amount of female and male unmarked names for their own children.

The survey also required students to give some information regarding how long they had been living in Sweden, whether they had siblings, and so on, in order to see what factors would influence the students’ suggestions. The clearest conclusion to be drawn from this secondary data is that most of the students had naming habits based on how long they had been living in Sweden, regardless of how their own names would be categorised. However, it remains unclear why there was such a big difference in naming habits based on the hypothetical children’s gender. Whether this trend continues, and whether it is reflected in larger parts of society, will have to be determined by future studies.

1. Inledning och syfte

1.1 Bakgrund

Ett flertal undersökningar har skrivits om hur migration påverkar individen, såväl inom lingvistik som psykologi. Vissa namnforskare undersöker främst hur immigranternas namn påverkar deras möjligheter att känna sig hemma i landet de bosatt sig i. Utöver intervjuer och enkäter med personerna i fråga kan man också analysera vilket slags namn som immigranterna föredrar att ge sina barn, då detta ofta reflekterar hur länge de tänkt bo kvar i landet. En möjlig hypotes i sådana undersökningar vore att immigranterna ofta skulle välja multikulturella namn, dvs. namn som skulle passa in både i deras ursprungsland och landet de bosatt sig i. Exempelvis skulle en svensk förälder i Spanien, eller vice versa, förväntas ge sin nyfödda dotter namnet Maria, eftersom namnet förekommer i båda länderna. Dock visar tidigare studier att föräldrarna i sådana fall oftare ger barnen namn som traditionellt tillhör den ena eller andra kulturen: i Norden skulle den spansktalande familjen alltså antingen välja typiskt nordiska namn, eller namn som är vanliga i hemlandet men inte i Norden. (Reisaeter 2012: 228)

Däremot har det sällan genomförts studier med andra generationens invandrare som centrum inom namnforskningen. Förstås kommer föräldrarnas val av namn att påverka barnen senare i livet; namnet kan avgöra barnets kulturella identitet vid en tidig ålder, och därmed deras relationer med andra jämnåriga individer. Det finns flera möjliga förklaringar till varför namnforskarna inte undersökt detta närmare ännu: många av undersökningarna som gjorts hanterar data som samlats in från familjer med mycket unga barn, vilket skulle orsaka praktiska problem med att samla in data, och även etiska problem då det gällde hur resultaten skulle samlas in och lagras. Hur som helst har detta följden att namnforskare ännu inte kan ge en bild av hur mycket eller hur lite ett flerspråkigt barns namn påverkar individens kulturella identitet senare i livet.

1.2 Syfte och hypotes

Syftet med denna undersökning är att avgöra hur många flerspråkiga gymnasieelever skulle vilja namnge sina barn, och därmed att få en bild av hur dessa definierar sin kulturella identitet. Definitionen av flerspråkiga elever rymmer här både dem som talar flera språk i hemmet och de som talar ett språk i hemmet, men ett annat (dvs svenska) i skolan. Utöver elevernas egna namn kommer andra faktorer som skulle kunna påverka barnens val att

undersökas. Eleverna har även besvarat några personliga frågor, främst om sina familjer och var de bott tidigare, för att se om dessa faktorer hade någon påverkan på namnvalen. Hypotesen som ställdes inför undersökningen var att eleverna med utländska namn skulle föredra att ge sina barn namn som var vanliga i föräldrarnas hemland, och vice versa (dvs. att flerspråkiga elever med inhemska namn skulle föredra inhemska namn för sina barn). Hypotesen är baserad på Reisaeters, Beckers, och Frändéns undersökningar (se kap. 2); enligt dem är den kulturella identiteten viktigare då en ny familjemedlem ska få sitt namn, än var familjen befinner sig just nu. Familjeenheten skulle förmodligen spela en stor roll även för barnen. Utöver detta bör man också påpeka att familjer som flyttar till Sverige ofta har ekonomiska och/eller politiska anledningar att göra det; om en familj integreras eller assimilerats kulturellt, tar detta längre tid. Hypotetiskt sett skulle särskilt elever med utländska namn som dessutom just flyttat till Halmstad kunna resonera att de bara skulle bo tillfälligt i Sverige, och därför föredra namn som var populära i de länder de tänkte bosätta sig i senare.

2. Tidigare forskning

Det har gjorts många tidigare undersökningar om kopplingen mellan namn och flerspråkighet, både internationellt och i Norden. Den forskning som använts som underlag till denna undersökning beskrivs i följande avsnitt.

En av de avhandlingar som påverkat teorin i denna undersökning bygger på *Att blotta vem jag är – Släktnamnsskick och släktnamnsbyten hos samer i Sverige 1920–2009* (Frändén, 2010). Avhandlingen handlar om namnbyten och släktnamn/efternamn bland inhemska samer, vilka har ett annat namnsskick än de som främst talar svenska. Ett genomgående tema i de tre studier som avhandlingen består av är namnens koppling till identiteten som svensk och/eller same, samt hur viktiga de olika typerna av namn man har och deras funktioner egentligen är. Frändén har särskilt påverkat teorin som undersökningen bygger på, främst genom de termer som hon använder då hon skiljer på två inhemska namnkulturer inom samma land (dvs traditionellt svenska och samiska namn).

En annan undersökning som handlar om namnbyten, då bland immigranter snarare än inhemska folkgrupper, är *Name change and destigmatization among Middle Eastern immigrants in Sweden* (Bursell, 2012). Bursell intervjuade ett fyrtiotal invandrare som tidigare bott i Mellanöstern för att diskutera varför de hade bytt efternamn efter att ha kommit till Sverige under 1990-talet, och kopplade sedan detta till teorier om assimilering och stigmatisering.

Bortsett från de två tidigare nämnda undersökningarna, rör sig forskningsunderlaget kring namngivningen av yngre barn, snarare än namnbyten i vuxen ålder. Becker (2009) analyserade turkiska familjer i Tyskland utifrån flera faktorer; hur starka band föräldrarna kände till Tyskland, deras hemförhållanden, vilka namn föräldrarna gav barnen de fått efter flytten. Hon fann flera för den här undersökningen relevanta sammanhang: bland annat hade majoriteten av föräldrarna varken en stark känslomässig eller etnisk koppling till Tyskland, vilket kopplades till att de döpte sina barn till traditionellt turkiska namn som var relativt sällsynta i Tyskland. Utöver detta fanns det en märkbar skillnad mellan namnvalen för pojkar och för flickor: ”flickor får namn som är populära i båda länder tre gånger så ofta som pojkar får det, och får dessutom inte lika ofta etniska namn.”¹ Becker framställde flera teorier om varför det kunde vara en så stor skillnad: viljan att beskydda flickorna, att sönerna skulle uppehålla traditioner i familjen och därför fick mer traditionella namn, tanken att det fanns fler flicknamn gemensamt mellan Tyskland och Turkiet, mm. Dock var det var inte möjligt för henne att ge några konkreta förklaringar (Becker, 2009:221–222).

Trots dess användbarhet har Beckers undersökning vissa problem vilket denna undersökning ämnar undvika. Det största problemet är att undersökningen inte tydliggör varför namnen i fråga ansågs vara tyska respektive turkiska. Becker skriver att hon frågade sig om namnet hypotetiskt sett skulle tolkas av lärare och andra elever i skolan som utländskt, och klassificerade det sedan som tyskt, icke-tyskt, eller internationellt utifrån detta svar, men jämförde inte explicit sina tolkningar med någon utomstående data (jfr Becker, 2009:211). En möjlig förklaring till detta är att det ”inte förs någon officiell statistik av vilka namn som används i Tyskland”² (Beliebte Vornamen), vilket gör det svårare att hitta pålitlig data som skulle kunna användas som underlag till den sortens studie; dock klargjorde Becker inte heller hur hon själv skulle hantera t.ex. populära tyska eller turkiska namn med ovanlig stavning. Jag redogör i metodavsnittet för hur liknande problem undviks i denna undersökning.

Till sist påverkades denna studie av Aldrin (2009). Aldrin skickade ut enkäter till alla familjer i Göteborg med barn som föddes våren 2007, och studerade sedan svaren från just flerspråkiga familjer/föräldrar närmare. I gruppen som besvarade enkäten beräknades ca 55 % ha typiskt svenska tilltalsnamn, 10 % liknande namn som stavades på okonventionellt sätt,

---

¹ Baserat på egen översättning. Originalen lyder: ”girls are given first names that are common in both countries three times more often than are boys, while they are less frequently given ethnic names.”

² Också baserat på egen översättning. Originalen lyder: ”Anders als in anderen Ländern wird in Deutschland keine offizielle Statistik über die Vergabe der Vornamen geführt.”

och 36 % utländska namn (idib:88-89). På en del punkter kan man se denna uppsats som en snävare fortsättning på Aldrins; båda riktar sig mot ett västsvenskt område och undersöker om flerspråkiga svenska medborgares namn är typiskt svenska eller ej. Däremot är det motiverat att utföra denna undersökning på grund av att Aldrins enkät besvarades av föräldrar i diverse åldrar, och att denna vänder sig med frågor direkt till barnen.

3. Teori

3.1 Assimilering

Denna undersökning rör sig främst inom assimileringsteorin, en underkategori inom namn- och identitetsforskningen. Assimileringsteorin skiljer på två fenomen som immigranter kan ta del av då de bott i ett nytt land under en längre tid: individer kan *assimileras* eller *integreras* in i en ny kultur. Medan integration ofta definieras som att två enheter smälter samman ”till en enhet där delarna samspelar” (synonymer.se A), har termen assimilering ofta en negativ ton: samma nätordbok förklarar assimilering som ”förändring till större likhet (med omgivningen), speciellt det att en etnisk eller religiös minoritet mer eller mindre helt går upp i majoriteten” (synonymer.se B).

Assimilering är ett medvetet val av individen för att undvika så kallad stigmatisering; individen assimileras i en ny kultur för att undvika negativa fördomar. På engelska förknippas ordet också med termen ”passing”; i detta sammanhang bör man översätta det som att en assimilerad individ ”godkänns” på ett slags prov på om denne skulle smälta in i majoriteten. Enligt Bursell innebär assimilering att en immigrant inte lyckas integrera sin gamla kultur in i den hen flyttat till, utan att hen skenbart förkastar sin gamla nationalitet – vilket kan ske på flera olika sätt, med olika avsikter. Till exempel anser hon att medelhavsimmigranter i Sverige som börjar använda sig av svenska namn, vilket oftast har setts som en form av *kulturell* assimilation, istället ska vara en form av *pragmatisk* assimilation (Bursell, 2012:472). I båda fallen försöker individen passa in i målgruppen; dock innebär den kulturella assimilationen att man vill passa in i sociala sammanhang, medan en pragmatisk assimilation innebär att man assimilerar sig för att få andra slags förmåner. I Bursells exempel är då förmånen ekonomisk; i undersökningen hade personer med svenska namn högre chans att anställas, även om de inte hade bott i Sverige under en längre tid. (idib.)

3.2 Att definiera namns nationalitet

Då man ska undersöka namn och nationaliteter, måste man först avgöra vad det är som gör att ett namn räknas som utländskt eller inhemskt. Även om termerna kan användas i de flesta kontexter utan att missförstås, finns det risker med att endast använda sig av dessa då man rör sig inom namnforskningen. Många namn i dagens samhälle används samtidigt i flera olika länder, och även de namn som anses typiskt svenska kan ha rötter i andra namnkulturer/språk – exempelvis Kristina, vilket har grekiskt ursprung. Därför behövs det termer som förtydligar

att man inte talar om namnens kulturella ursprung, utan om var och hur de används i dagens samhälle. I denna undersökning kommer Frändéns termer *markerade* och *omarkerade* namn uppfylla detta syfte. I dess enklaste form avgörs om ett namn är omarkerat eller markerat i ett område av om det väcker en särskild reaktion hos inhemska invånare – vilket inte alla från början utländska namn gör:

Namnet Anna är inlånat, men har varit känt och använt i Sverige mycket länge. Andra namn kan vara lika välkända men i varierande grad tabuerade. Ett exempel är namnet Jesus, som de flesta etniska svenskar nog skulle uppfatta som ett markerat personnamn, men som är vanligt i andra kulturer. (Frändén, 2010:93)

I detta exempel skulle alltså en flerspråkig elev med namnet Anna räknas ha ett omarkerat – och därmed assimilerat, svenskt – namn. Däremot skulle namnet Jesus räknas som utländskt, trots att båda namnen egentligen har samma ursprung från Medelhavsområdet.

4. Metod och material

4.1.1 Metod

Till undersökningen användes enkäter som delades ut till gymnasieelever i Halmstadsområdet (se 4.2 Material). För att hitta flerspråkiga individer i rätt åldersgrupp, kontaktade jag lärare och rektorer på två av gymnasierna i staden för att boka tider med större grupper av elever samtidigt.

Då enkäterna besvarats, studerades resultaten ingående. Namnen delades in i två kategorier:

- *Omarkerade* namn anses vara typiskt svenska på grund av dess ursprung och/eller att många i landet delar namnet, oavsett om de också används i andra länder. Jag undersökte också om de omarkerade namnen var populära i elevens andra hemland och/eller internationellt, men eftersom det var en relativt liten mängd material visas inte denna skillnad i tabellerna som återger resultaten (se kap 5.).
- *Markerade* namn, å andra sidan, används sällan i Sverige och anses därför ovanliga och/eller utländska. Även här slås namn som är vanliga internationellt men inte i Sverige ihop till en kategori tillsammans med namn som endast används i det andra hemlandet. Detta av samma anledning som givits i beskrivningen av omarkerade namn.

Dessa kategorier kan ses som enklare varianter av dem som användes i Becker (2009) – *assimilerade, integrerade, separerade* och *marginaliserade* namn.

Som det redan påpekats kan det vara svårt att avgöra hur enskilda namn bör kategoriseras, även om man använder sig av Frändéns terminologi, av flera anledningar:

- Ett namn kan ha flera olika varianter, och varianterna är då ofta populära i olika områden. Namnen Filip och Philip har samma ursprung, men såväl stavningen som uttalet växlar beroende på om denne växte upp i ett svensk- eller engelsktalande område.
- Namnens status som populära eller ovanliga varierar genom åren; tilltalsnamn som fortfarande används århundranden efter deras uppkomst har ändå variationer av popularitet. I Sverige har det beräknats att dessa cykler av popularitet ofta varar ca. 80 år (Malmsten, 1996:9) – men samtidigt noterar Malmsten att ”namnmodets växlingar börjar alltmer likna klädernas (...) De nya heta namnen klättrar mycket snabbt uppåt på namntoppen för att därefter falla lika fort utför.” (idib.)

Eftersom undersökningen dels tittar på elever som fötts i senare hälften av 1990-talet och de namn eleverna vill ge sina framtida barn, bör man alltså undersöka statistik som finns tillgänglig både för dagens namnregister och för den tid då eleverna föddes.³ Statistiska Centralbyrån publicerade i början av 2019 data om alla namn som getts till nyfödda under åren 1998-2018; ett kalkylblad med kvinnliga namn, vilket rymmer en lista på 1020 namn, och ett med manliga, vilket rymmer 934 namn (notera att båda dessa också listade olika stavningsvarianter för sig). För undersökningen användes främst de sektioner av kalkylbladen vilka rörde åren 1998-2000. För att avgöra vilka namn som skulle anses som omarkerade, sållade jag ut de namn som färre än tio barn hade fått under dessa år, och kalkylerade sedan medelvärden av de namn som återstod. Kalkylbladet för manliga namn återgav ett samlat medelvärde av 131 för åren 1998-2000⁴, medan kalkylbladet för kvinnor hade medelvärdet 106⁵ för samma år. Utifrån detta satte jag en undre gräns på 110 nyfödda med samma namn under åtminstone ett av de tre åren för att det skulle anses omarkerat, oavsett kön. Namn som hade getts till fler nyfödda under åren 1998-2000 kategoriserades alltså som omarkerade, medan namn med lägre antal nyfödda (och sådana som inte fanns i kalkylbladet) räknades som markerade.

Ett möjligt problem med denna metod är att ovanliga stavningar av ett omarkerat namn kunde osynliggöras i statistiken. Bland annat visade statistiken att många fick namnet *Gustav* under både 1990- och 2010-talet, men att långt färre stavade det som *Gustaf*. I sådana fall adderade jag de olika stavningarna och räknade dem som ett namn.

4.1.2 Olika motiv för namnval

Denna del av analysen bör ses som en fotnot; elevernas svar är trots allt en andrahands-källa vilket sänker tillförlitligheten, och inkluderades främst för att se t.ex. om elever som fått sina namn efter släktingar också skulle ge sina barn namn efter andra släktingar, eller t.o.m. sig själva. Efterhand skapade jag fyra kategorier för att definiera de motiv som angavs:

- *Släktbaserade namn*, dvs ”jag fick min morfars namn” och dylikt

---

³I just denna undersökning finns ytterligare en anledning till detta: att undersökaren växt upp utomlands. Till skillnad från till exempel Becker, som bott i Tyskland hela sitt liv och därför kunde avgöra direkt hur vanligt eller ovanligt ett namn var, kan jag inte anta att namnen jag sett som typiskt svenska fortfarande skulle anses som sådana (om de någonsin gjort det). Därför behövdes det ytterligare material för att jag skulle kunna analysera namnen.

⁴ Medelvärden för manliga namn per år: 132 från 1998, 130 från 1999, 130 från 2000.

⁵ Medelvärden för kvinnliga per år: 108 från 1998, 105 från 1999, 105 från 2000.

- *Estetiska namn*: valdes p.g.a. namnets betydelse och/eller estetiska värde
- *Berömda namn*, som hade lånats från berömda personer, antingen verkliga eller fiktiva
- *Övriga namn*, för svar som inte tillhörde någon av de andra kategorierna

4.1.3 Elevernas förslag på namn

Slutfasen av undersökningen, vilken också är den viktigaste, bestod av att jämföra elevernas förslag med deras egna namn. Metoden som användes för detta var till en större del en upprepning av första fasen (se 4.1.1); elevernas förslag på namn jämfördes alltså med antalet svenska medborgare som fick samma namn 1998-2000. Däremot ansåg jag att SCB:s kalkylblad också kom med annan relevant data för denna del av studien. Att se på vilka namn som getts 2016-18 skulle ju också visa hur mycket elevernas förslag påverkades inte bara av trenderna då de växte upp, utan även av nuläget. Därför jämförde jag också medelvärden av de föreslagna namnens användning för åren runt enkäten delades ut, 2016-2018. Enligt kalkylbladen hade det fötts fler personer under dessa år, och antalet olika namn hade också ökat; jämför summan för totala antalet flickor 1998-2000 (114,621 nyfödda) med siffrorna från 2016-2018 (135,160). Därför valde jag att, trots att medelvärdet blev lägre för de senare åren, hålla mig till de kriterier som fastställts i första fasen, dvs att namn fortfarande kategoriserades som markerade om de låg under 110 nya bärare.

Jag noterade förslagen i en tabell enligt elevernas nummerordning, och bifogade också SCB:s data gällande namnen i fråga. Utöver detta jämförde jag namnens status som markerade eller omarkerade utifrån annan information som eleven hade angett, till exempel hur länge hen hade bott i Halmstad, för att undersöka om det fanns några samband mellan dessa faktorer. Vilken typ av information som efterfrågades beskrivs närmare i avsnitt 4.4.

4.2 Material

Materialet till denna undersökning är enkäter ifyllda av elever från två gymnasier i Halmstad. Under våren 2017 delades enkäterna ut vid totalt fyra tillfällen. Vid de första två tillfällena besökte jag klasser under lektionstid och delade ut enkäterna under uppsyn av lärare; vid de andra två tillfrågades elever under lunchrasterna. Totalt var det 75 elever som fyllde i enkäten, varav 45 angav att de var flerspråkiga. En del av dem talade inte svenska i hemmet, medan andra talade ett eller flera språk utöver svenska i hemmet. Svaren från dessa 45 enkäter var alltså de som analyserades närmare i undersökningen. 44 av dem skrev sina svar på svenska;

undantaget var en elev som höll på att lära sig svenska, men inte var bekväm med att skriva på språket ännu, och därför fick tillåtelse att skriva svaren på engelska istället.

4.3 Etiska överväganden kring material och metod

Att använda sig av enkäter som analyserar och lagrar identifierande information om de som besvarar dem är alltid problematiskt. Då man använder sig av enkäter måste undersökaren lova deltagarna att personlig information om dem inte ska publiceras och spridas utan deras tillåtelse. Just namnen försvårar situationen ytterligare; om utomstående får information om elevernas namn kan detta användas för att söka upp annan konfidentiell information, kontaktmedel, adresser m.m. i syfte att t.ex. trakassera eller förfölja namnets bärare.

I denna undersökning har diverse åtgärder vidtagits för att undvika att informationen missbrukas av utomstående. Å ena sidan lagras de ifyllda enkäterna privat, så att endast undersökaren har tillgång till dem. Enkäterna numreras också; då ett enskilt svar ur en enkät behövde citeras i undersökningen, refererades endast till den aktuella enkätens nummer istället för till en person. De enda namn som kommer nämnas i denna undersökning är elevernas förslag. Detta motiveras dels av att man måste kunna använda exempel på de trender som förekommer hos eleverna, dels av att förslagen inte avser att namnge en individ som existerar. Därför bör dessa behandlas på samma sätt som övriga citat från enkäterna.

Utöver detta fanns det ett annat potentiellt problem med studien, relaterat till den tänkta deltagargruppen. Till undersökningen sökte jag efter en minoritet: flerspråkiga elever som går i skola tillsammans med majoriteten vilken talar samma språk hemma som i skolan. Problematiken bakom detta utpekande demonstreras bland annat av Days (1998) undersökning om hur etnisk tillhörighet påverkar det sociala beteendet inom arbetslag:

Jag har kommit fram till att folk reagerar mot att deras medlemskap i etniska minoritetsgrupper gjordes relevant för uppgiften i fråga. En tolkning av denna reaktion är att de gjorde detta för att minska tvivel att de inte skulle vara lika kapabla som de andra medlemmarna av den sociala gruppen [på arbetsplatsen] då det gällde deras nuvarande uppgift. (Egen översättning av Day 1998:151)

Days resultat förstärks av ljudinspelningar som samlats in från två anonyma arbetsplatser i Sverige. Då arbetande som tillhörde "utländska" minoritetsgrupper utpekades på grund av sin nationalitet med mer eller mindre lämpliga skämt, höll de utpekade ofta tyst eller avvisade det genom neutrala kommentarer. Day behandlade i och för sig skämt och vardagstal, till skillnad

från denna studie, men om jag som utomstående plötsligt kom till skolan, pekade ut flerspråkiga elever i klassen, och bad dem berätta om sina namn, vore det inte ologiskt att förvänta sig att eleverna skulle känna sig utpekade och reagera negativt, liksom Days undersökning.

Problemen löstes på följande sätt:

1. Första sidan, samt redovisningen som hölls innan enkäterna delades ut, skulle tydliggöra att risken att elevernas namn skulle visas i brödtexten var väldigt liten. Även då risken fanns, förtydligade dokumentet att undantag skulle ges som ett exempel av många i en lista eller i flytande text, så att namnet inte skulle kunna associeras med individen i fråga.

2. På första sidan av enkäten introducerade jag mig med både förnamn och efternamn; det bör påpekas att mitt efternamn anses markerat i en svensktalande kontext. Utöver detta skrev jag att ”din bakgrund spelar ingen roll; vare sig du bostad här sen du föddes, om du (som jag) flyttade hit nyligen, eller något mitt-emellan, är dina svar värdefulla för mig.” Förhoppningsvis skulle dessa detaljer – både det utländska namnet och förtydligandet att jag inte bostad i Halmstad särskilt länge – få även nyinflyttade elever att känna förtroende för min undersökning, då de visste att vi hade något gemensamt.

3. Frågorna skulle ställas så neutralt som möjligt så att eleverna, oavsett bakgrund, inte skulle undra om undersökningen pekade ut dem eller någon annan grupp. Motiveringen bakom dessa formuleringar kommer att beskrivas i nästa avsnitt.

4.4 Frågorna i enkäten

Här återges både frågorna och utrymmena där eleverna skulle fylla i sina namn, samt tankegångarna bakom dessa beslut.

1: Tiltalsnamn – Eventuella andra förnamn – Efternamn

Som det syns i Bilaga 1, fanns det utrymme under orden för att skriva in namnen. Eleverna skulle skriva sina namn först, snarare än som underskrift, eftersom undersökningen handlade om deras namn (och för att namnen förhoppningsvis skulle skrivas tydligare om de inte behandlades som en vanlig signatur).

2: ”Skriv in dina (biologiska) föräldrars namn och ringa in/stryk under kön”

En möjlig motivering till elevernas val av namn är de namn som finns i deras egna familjer; till exempel är det vanligt att barn får namn från sina släktingar, ibland även sina föräldrar. Kön skulle ringas in/strykas för att ge eleven frihet att nämna föräldrarna i önskad ordning, och det förväntades vara mycket variation på vem som skulle nämnas först. Elever

som förhöll sig skeptiska till denna fråga av olika anledningar behövde dock inte ge ett svar på den (då detta inte var fokus i undersökningen), utan de fick gå vidare till de andra frågorna.

3: ”Har du syskon?”

Enligt Hagevi & Viscovi (2016) bör man så långt som möjligt undvika att fråga två enskilda frågor i samma spalt. Frågan om syskon behövde dock fler detaljer än om svarande hade syskon eller inte – det behövdes även svar på om deltagaren var äldst, yngst eller i mitten, så att jag kunde se om det fanns någon koppling mellan detta och elevens namns nationalitet. Men jag ville inte ägna två frågor åt detta ämne, eftersom elevernas familjeförhållanden trots allt inte var huvudfrågan för undersökningen. Jag löste problemet genom att inte dela upp frågan, men svaret. Eleverna skulle inte ge ett öppet svar på frågan, utan bocka in en av fyra rutor: ”ja, jag är yngst”, ”ja, jag är i mitten”, ”ja, jag är äldst”, eller ”nej”, eftersom alla förväntade varianter av svaret skulle kunna sammanfattas som just detta. (Även om det hade varit intressant att få höra vad syskonen faktiskt hette, avstod jag från att fråga detta på grund av etiska orsaker – deras information skulle kunna spridas utan deras och/eller föräldrarnas tillstånd.)

4: ”Hur länge har du bott i Halmstadsområdet?”

Även här användes fyra rutor, och därmed fyra möjliga svar, av samma anledningar som beskrevs för fråga 3. Svaren tillgängliga här var ”Nyinflyttad (0-2 år)”, ”2-10 år”, ”10-15 år”, och ”Hela livet”. För de som angav något annat svar än ”Hela livet”, fanns det en följdfråga:

5: ”Om du flyttat hit, var bodde du tidigare?”

Till skillnad från de tidigare frågorna var detta ett öppet svar eftersom eleverna förväntades komma från olika håll.

6: ”Vilka språk pratades mest i hemmet när du växte upp?”

Det var svaret på denna fråga som avgjorde om enkäten skulle användas till analysdelen av undersökningen – men på grund av motiven som togs upp i avsnitt 4.2, skulle det inte vara *för* tydligt att detta var fallet. Genom att placera frågan mitt i enkäten, och dessutom direkt efter frågan om var eleven bodde tidigare, skulle den inte dra lika mycket uppmärksamhet till sig och (förhoppningsvis) besvaras som en i mängden.

7: ”Vet du varför du fick ditt namn? Berätta!”

Denna fråga fick störst svarsutrymme för att signalera att längre svar fick ges.

8: ”Vet du om dina föräldrar hade funderat på att ge dig något annat namn? I så fall vilket/vilka?”

En följdfråga av 7. Det förväntades inte att många skulle kunna svara på denna, alltså fick den inte lika mycket svarsutrymme som fråga 6. Egentligen påverkade den inte undersökningen, men användes som en länk mellan den förra frågan och nästa.

9: ”Om du själv skulle ge ett (eller flera!) barn namn, vad skulle de heta då?”

Inte alla elever funderar på att skaffa familj i elevernas ålder. Däremot är det inte ovanligt att elever i den åldern namnger diverse fiktiva karaktärer (om de skriver egna historier, om de spelar spel där karaktärerna måste ges namn, etc.). Därav formuleringen ”ett (eller flera!) barn”, snarare än ”ditt/dina barn; förhoppningsvis skulle formuleringen sätta igång elevens inspiration oavsett dennes framtidsplaner. Men metoden var inte 100% effektiv, vilket syns i resultatavsnittet (se kap. 5).

5. Resultat

5.1 Elevernas förnamn & språk som talas i hemmen

Totalt fyllde 45 flerspråkiga elever i enkäterna. En del av eleverna hade mer än ett förnamn; på grund av möjligheten att tilltalsnamn och övriga förnamn skulle följa olika mönster, har analysen delats in i figur 1a) och 1b).

Figur 1a): Antal elever med markerade resp. omarkerade tilltalsnamn

Kategori	Antal tilltalsnamn	Procentandel
Markerade	37	82,2 %
Omarkerade	8	17,8 %
Totalt	45	100,00 %

Figur 1b): Antal elever med markerade resp. omarkerade övriga förnamn

Kategori	Antal övriga förnamn	Procentandel
Markerade	10	62,5 %
Omarkerade	6	37,5 %
Totalt	16	100 %

Oväntat få elever hade fler än ett tilltalsnamn, men det fanns flera elever med två förnamn utöver tilltalsnamnet. Dessa elever hade alltid två markerade *eller* två omarkerade namn, med ett undantag. Dock hade eleven i fråga två namn med spanskt ursprung, varav det ena också var populärt nog i Sverige att räknas som omarkerat, så detta bör ses som ett sammanträffande snarare än något planerat av föräldrarna.

Språket som talades mest hemma hos de svarande var arabiska, med 17 talare, varav 11 hade flyttat hit nyligen. Det fanns dessutom flera elever som talade andra språk från traditionellt muslimska länder: exempelvis talade fem elever albanska i hemmet. Annars var det vanligt med traditionellt engelska namn, trots att endast två elever angav att de talade engelska hemma.

Majoriteten av de ommarkerade namnen ansågs vara kvinnliga; totalt 6 av de 8 eleverna med ommarkerade namn hade kvinnliga namn. Detta ligger i linje med Beckers (2009) resultat (se 3. Teori), men skiljer sig väsentligt från de resultat Aldrin (2009) redogör för, då hälften av barnen i den undersökningen fått ommarkerade namn. Det är möjligt att skillnaden på dessa resultat beror på var undersökningarna utfördes, då Aldrin enbart riktade sig till familjer med barn som fötts i Göteborg, och Beckers undersökning endast rörde familjer bosatta i Tyskland. Det är fortfarande förvånande att eleverna i Göteborgsområdet och Halmstadsområdet hade så stora skillnader då områdena ligger nära varandra geografiskt. Samtidigt får man komma ihåg att denna undersökning inte nödvändigtvis tyder på ett liknande mönster i samhället i stort – på grund av att materialet för undersökningen inte var så stort, kan man inte anta att det skulle vara samma proportioner hos resten av den flerspråkiga befolkningen i området.

5.1 Övrig information om eleverna

Inte alla eleverna svarade på samtliga frågor som ställdes i enkäten; dock hade alla elever fyllt i hur länge de hade bott i Halmstadsområdet. Gruppen nyinflyttade och de som bott i Halmstad hela livet var ungefär lika stora, vilket visas i Figurer 4 a) och 4 b) (s. 22).

Barnets position i syskonskaran verkade dock inte göra någon skillnad för om det fick ett markerat eller ommarkerat namn. Detta avvek från till exempel Becker, som hävdade att äldre syskon och söner oftare fick (motsvarande) markerade namn (Becker (2009), s.207). I den här undersökningen verkar det helt enkelt ha funnits för få elever med ommarkerade namn för att se några samband. Inom grupperna för äldsta och yngsta syskon fanns det endast tre elever var med ommarkerade namn, och utöver det ett mittenbarn och ett ensam barn.

5.2 Motiv bakom elevernas egna namn

Inte alla elever besvarade frågan; däremot gav några av eleverna svar som kunde tillhöra flera kategorier. Totalt angavs 34 motiv bland de flerspråkiga eleverna.

Figur 3: Antal motiv som gavs för elevernas namn.

Kategori	Antal motiv
Estetiskt	18
Berömt	6
Relationellt	9
Övrigt	5
Totalt	34 (100 %)

Vanligast var att eleverna gav svar som pekade på estetiska motiv för hur de fått sina namn: släktingarna tyckte helt enkelt att namnen lät fina, och/eller så valdes namnen på grund av deras betydelse. Intressant nog hävdade ofta eleverna att mamman tyckte det var fint; pappan nämndes sällan bland dessa svar.

Föräldrarnas ansvar var dock mer jämnt fördelat hos de som gav *relationella* svar. Fyra angav att namnet var pappans förslag, fyra hävdade att mamman eller en annan kvinnlig släkting kom med förslaget, och en hade fått tilltalsnamnet från mamman och ett annat förnamn från pappan.

Trots att bara sex elever hade fått sina namn efter *berömdheter*, fanns det stor variation bland inspirationskällorna; allt från dockmärken till ryska sagofigurer, till en elev som hade döpts efter en karaktär från en amerikansk TV-serie⁶.

Av de övriga namnen hade fyra med nationalitet, eller avsaknaden av sådan, att göra. Två elever fick sina förnamn just för att de fungerade internationellt; en av dem hade också ett förnamn vilket valdes för att det var ett gammalt nordiskt namn. En annan elev fick istället sitt namn för att mamman ville ge henne ett namn som var ovanligt i deras hemort: ett namn som, ironiskt nog, kategoriserades som omarkerat (och även var populärt internationellt).

Utöver detta fanns det ett svar som inte kunde kategoriseras. En flerspråkig elev (#36) skrev att ”jag fick välja mitt namn själv” – och det bör påpekas att hen hade bytt namn till ett särskilt populärt namn enligt SCB:s tabeller. Däremot berättade inte eleven i fråga varför hen

---

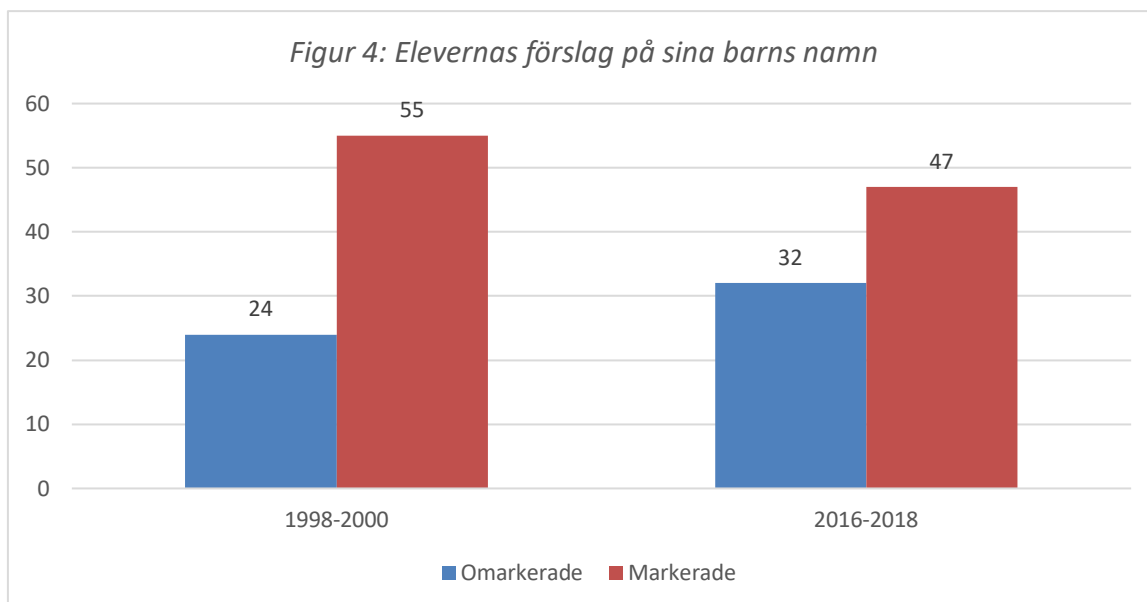
⁶ För övrigt skämtade både den sistnämnde eleven och dennes lärare om namnets inspiration då enkäterna fylldes i, vilket tyder på att namnet påverkat elevens relation med resten av klassen.

bytte namn, eller när det byttes. I västvärlden antas det ofta att personer som byter tilltalsnamn gör det på grund av problem som uppstår med deras födelsenamn (vare sig namnbytet är en form av assimilering eller annat), men elev #36 behöll ett annat förnamn med mycket få innehavare i Sverige. Detta ger intrycket att hen istället ville använda ett namn per "hemland"; ett fenomen som har dokumenterats i flera fall hos flerspråkiga individer utomlands (se t.ex. Thompson, 2006:182-183).

5.3 Elevernas egna förslag

Innan undersökningen var det osäkert hur många förslag eleverna skulle ge. Resultatet var överraskande positivt; endast fem av de flerspråkiga eleverna gav svar som inte kunde användas till undersökningen, och en av dessa angav fortfarande svaret "något som inte är så jättevanligt här" (elev #16). Övriga elever skrev åtminstone ett förslag, ofta flera. Rekordet hos de flerspråkiga eleverna som undersöktes var fem namn. (För övrigt var detta fortfarande inte rekordet hos alla som svarade på enkäten – två helsvenska elever gav 7 respektive 8 förslag var.)

Totalt gav de flerspråkiga eleverna alltså 79 förslag på namn. Observera att alla instanser av samma föreslagna namn bidrar till denna siffra. Det populäraste namnet var då Ali; fyra elever hade angett att de kunde tänka sig att namnge sina barn Ali.

Trots att namnbeståndet i Sverige har ökat under åren, ser man att större delen av elevernas förslag på namn fortfarande kategoriseras som markerade, vilket stämmer överens med hypotesen. Dock var antalet omarkerade namn ändå högre än förväntat. Som jämförelse hade 17,8% av eleverna omarkerade namn, men 30,4% av alla elevers förslag var omarkerade. Det

vill säga att procentandelen omarkerade namn bland förslagen är nästan dubbelt så stor, vilket är särskilt förvånande då det dessutom fanns fler namn i den gruppen överhuvudtaget.

Utöver detta kunde man se ett annat oväntat resultat: könsfördelningen bland förslagen. Av de omarkerade namn som eleverna föreslagit, var ca hälften manliga namn (inklusive unisex-namnet *Kim*). Detta trots att enbart en fjärdedel (2 av 8) av eleverna med omarkerade namn själva var män. Förmodligen beror detta på att många av eleverna föreslog åtminstone ett manligt och ett kvinnligt namn för sina barn, vilket jämnade ut olikheterna – och, än en gång, på att så få av eleverna själva hade omarkerade namn.

För övrigt bör det också påpekas att två av namnförslagen som härstammade från Sverige fortfarande var tvungna att kategoriseras som markerade på grund av deras ålder. Namnen i fråga var *Engelbrekt* och *Sven*. *Engelbrekt* anses allmänt gammaldags, men under åren 1996-1998 hade endast 42 nyfödda fått namnet *Sven*, vilket överraskade undersökaren då en annan av Statistiska Centralbyråns sidor beräknade att över 30 000 svenskar hade namnet då undersökningen utfördes (SCB.se 2017).

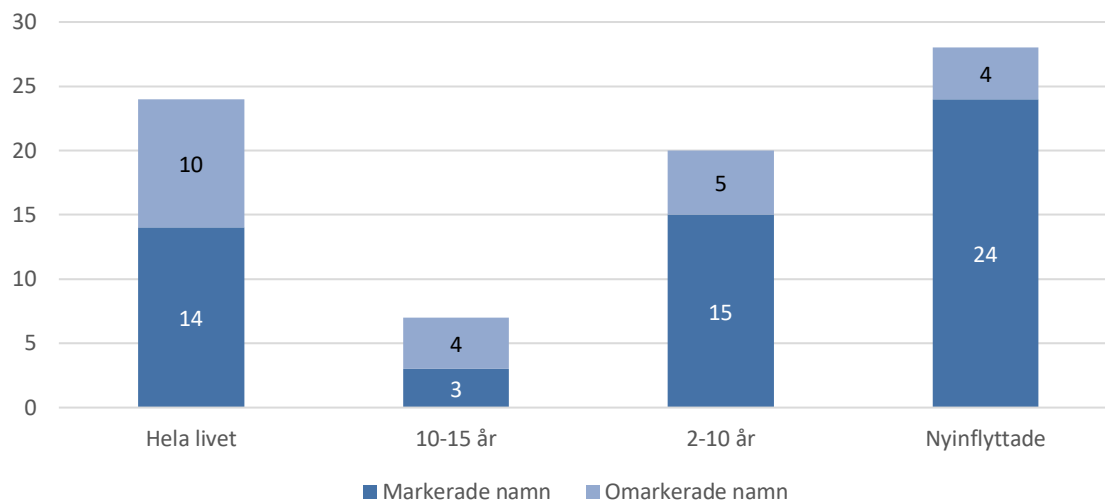
5.3 Andra faktorer som påverkade elevernas förslag

Även då man visste att det föreslagits fler omarkerade namn än väntat, behövde man undersöka om de fördelades annorlunda beroende på övriga faktorer som hade angetts i enkäten, till exempel hur länge eleven bott i Halmstad eller dennes position i familjen. I de flesta fall fanns det inga större skillnader: för få av eleverna hade angett motiv för att trenderna där skulle kunna speglas på hela gruppen, och det verkade inte finnas någon korrelation mellan elevens plats i syskonskaran och dennes förslag på namn.

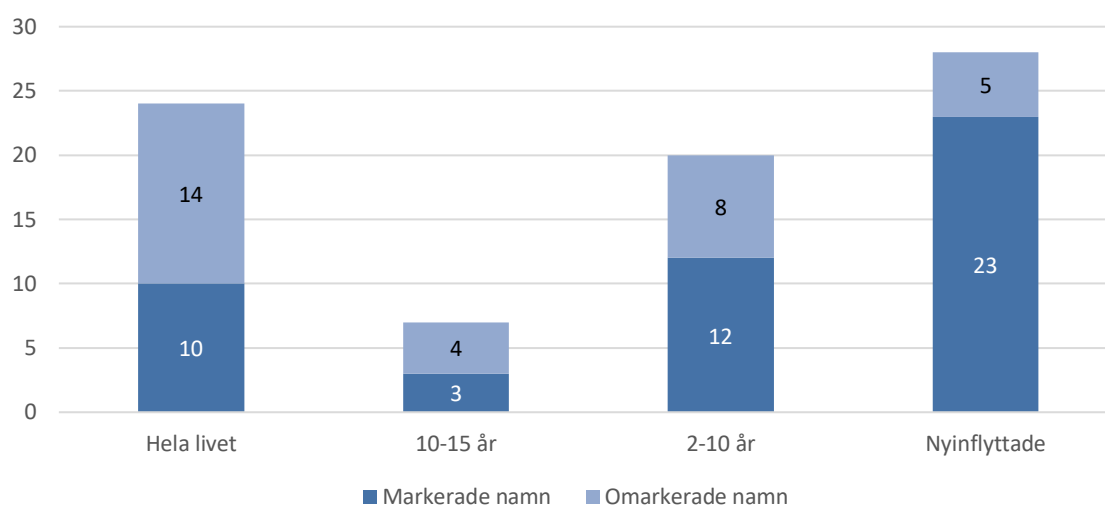
Dock såg man en klar skillnad beroende på hur länge eleven bott i Halmstad, vilket illustreras i figurerna 4a) och 4b) på nästa sida. De som bott i Halmstad hela livet eller sedan 10-15 år föreslog ungefär lika många omarkerade som markerade namn, medan elever som nyligen flyttat in oftast föreslog markerade. Resultaten tyder alltså på att vilken typ av namn som eleverna skulle ge sina barn berodde mer på hur länge de hade bott i Sverige, än på vilken kategori deras eget namn tillhörde. Detta gällde oavsett om man jämförde med vilka namn som var populära då eleverna föddes och de namn som först börjat bli populära under senare tid (se figurerna nedan).

Det bör också noteras att många av eleverna kom med åtminstone ett omarkerat och ett markerat förslag var (och att många kom med flera av båda slagen). Utifrån detta kan man även dra slutsatsen att många av eleverna integrerats i svenska namnkulturen utan att ha assimilerats helt.

Figur 4 a): graf av antalet förslag som ansågs markerade respektive omarkerade åren 1998-2000, jämfört med hur länge eleverna bott i Halmstad.

Figur 4 b): graf av antalet förslag som ansågs markerade respektive omarkerade åren 2016-2018, jämfört med hur länge eleverna bott i Halmstad.

6. Sammanfattning och diskussion

I den här undersökningen analyserades enkäter som fyllts i av 45 flerspråkiga elever på två gymnasieskolor i Halmstad. Eleverna angav både sina egna namn och kom med förslag på hur de skulle vilja namnge sina framtida barn, med hjälp av tabeller publicerade av Statistiska Centralbyrån delades namnen in i två kategorier. Namn som hade getts till många nyfödda barn i Sverige under åren 1998-2000 enligt SCB kategoriserades som omarkerade, medan namn som getts till färre än 110 per år (eller inte fanns med i tabellerna) ansågs markerade. Detta för att undersöka om elever med markerade namn också skulle kunna tänka sig att ge sina barn markerade namn, eller om det skulle finnas större variation. Undersökningen utfördes på detta sätt eftersom valet av namn kunde tyda på hur väl de flerspråkiga eleverna integrerats i svenska samhället, och/eller om de planerade att bo kvar i området en längre tid.

De 45 eleverna gav sammanlagt 79 förslag på namn. Inför undersökningen hade jag hypotesen att eleverna med markerade namn skulle föreslå namn av samma kategori, och att eleverna med omarkerade namn också skulle välja omarkerade. Hypotesen stämde dock inte med resultaten; nästan 18% av eleverna hade omarkerade namn, men ca. 30% av alla elevernas förslag kategoriserades som omarkerade, vilket var en märkbar ökning.

I enkäterna fick också eleverna ge viss information om hur deras familjer såg ut och var de hade bott tidigare. Här kunde man se ett tydligt samband mellan hur länge eleverna bott i Sverige och vilken sorts namn de föredrog. Majoriteten av de omarkerade förslagen kom från elever som hade bott i Halmstad hela sina liv, eller flyttat dit för åtminstone 10 år sedan – men samtidigt gav många av eleverna i fråga förslag både på omarkerade och markerade namn. Därför kan man dra slutsatsen att dessa elever har integrerats i Sverige snarare än assimilerats, oavsett om deras namn kan ses som utländska eller ej.

En annan intressant aspekt av materialet var fördelningen av manliga och kvinnliga namn. Enbart två av eleverna med omarkerade namn var män; detta var inte så förvånande, då en tidigare studie kom fram till att turkiska invånare i Tyskland mycket oftare gav sina döttrar integrerade eller assimilerade namn än sina söner (Becker (2009), s.221). Men i den här undersökningen hade eleverna föreslagit ungefär lika många manliga som kvinnliga omarkerade namn. Vad denna diskrepans beror på är svårare att avgöra. På grund av att eleverna kom från diverse kulturer med olika namnskick, bör man avstå från att peka ut ett enskilt motiv som skulle gälla för hela gruppen; det är dock möjligt att eleverna oftast inte kände någon press att följa sina familjers traditioner då de bara skulle ge sina förslag, utan helt enkelt valde namn de själva tyckte om, oavsett varför de gillade namnen i fråga.

Undersökningen har flera svaga punkter som upptäcktes för sent under arbetsperioden. Ett generellt problem är materialets omfång; med så få elever som besvarade enkäten, är det svårt att avgöra om deras beslut skulle reflekteras hos majoriteten flerspråkiga som bor i Halmstadsområdet. Samtidigt fanns det en viss slumpfaktor; hade enkäterna delats ut en annan dag, eller en annan tidpunkt, hade resultaten kunnat bli annorlunda. Ett sätt vore att ha använt Aldrins (2011) metod, dvs. att gå igenom befolkningsregistret i Halmstadsområdet och kontakta flerspråkiga familjer direkt, men detta var inte möjligt inför denna undersökning. Det faktum att eleverna bidrog med så många namnförslag innebär dock att undersökningen fortfarande bör vara av visst värde för liknande studier i framtiden.

Utöver detta var undersökningens bakomliggande syfte för diffust i början. Undersökningen hade från början tänkt lägga störst fokus på det namnbestånd som redan fanns i Halmstad bland eleverna i fråga; undersökningens nuvarande fokus på vad elevernas val av namn kan säga om deras kulturella identitet kom först sedan materialet redan samlats in. På grund av denna lilla men väsentliga skillnad saknades flera frågor och svar som hade kunnat användas för att tolka data som samlats in med mer klarhet. Till exempel angav en elev att hen hade bytt namn, men förklarade inte varför hen bestämde sig för att göra detta (se kap. 5.2). Om man vetat detta, hade man kunnat undersöka om det fanns någon koppling mellan att eleven tyckte om sitt nya namn och därför skulle ge sina barn namn av samma slag. På ett mer generellt plan borde undersökningen ha utelämnat frågan om föräldrarnas motivation till att ge eleverna deras namn, och istället frågat eleverna varför eleverna föreslog namnen de angav. Alternativt hade man kunnat behålla frågan om föräldrarnas motivering, men också frågat vad eleven själv tyckte om detta namn.

En sista sak som bör observeras med denna undersökning är att elevernas förslag är just detta: förslag. Det finns alltså ingen garanti att eleverna, då de får barn, skulle ge dem den sortens namn de angav i denna undersökning. Men man bör komma ihåg att även om många elever pekade ut den ena eller andra föräldern då de diskuterade sina namn, så är namnval ofta något föräldrar diskuterar tillsammans. Att man frågade om framtida barn innebär att eleverna inte behövde kompromissa alls, utan kunde ge sina helt egna förslag – och undermedvetet basera dem på hur de såg på sin egen identitet.

Referenslista

- Aldrin, E. (2009). *The Choice of First Names as a Social Resource and Act of Identity among Multilingual Families in Contemporary Sweden*. I: Ahrens, W., Embleton, S., Lapierre, A., Smith, G., Figueredo, M. *Names in multi-lingual, multi-cultural and multi-ethnic contact: Proceedings of the 23rd International congress of onomastic sciences*. Toronto: York University. S.86–92.
- Becker, B. (2009). *Immigrants' emotional identification with the host society – The example of Turkish families' naming practices in Germany*. I: *Ethnicities*, 9 (2). S.200–225.
- Bursell, M. (2012). *Name change and destigmatization among Middle Eastern immigrants in Sweden*. I: *Ethnic and Racial Studies*, 35:3. S.471–487.
- Day, D. 1998. *Being Ascribed and Resisting Membership of an Ethnic Group*. I: Antaki, Charles & Widdicombe, Sue (red.) *Identities in talk*. London: Sage. S. 191–206.
- Frändén, M. (2010). "Att blotta vem jag är" - *Släktnamnsskick och släktnamnsbyten hos samer i Sverige 1920–2009*. Uppsala: Institutionen för nordiska språk.
- Hagevi, M., Viscovi, D. (2016). *Enkäter: att formulera frågor och svar*. Lund: Studentlitteratur.
- Synonymer.se A. (u.å.) *Synonymer till integration*. Hämtad 2017-08-15 från <http://www.synonymer.se/sv-syn/integration>
- Synonymer.se B. (u.å.) *Vad betyder assimilation?* Hämtad 2017-08-15 från <http://www.synonymer.se/sv-syn/assimilation>
- Reisaeter, Guro. (2012). *Immigrants in Norway and Their Choice of Names: Continuation or Adaption?* I: Helleland, B., Ore, C-E., & Wikstrøm, S. *Names and Identities*. S.224–235.
- Thompson, R. (2006). *Bilingual, Bicultural, and Binominal Identities: Personal Name Investment and the Imagination in the Lives of Korean Americans*. S.179–208. I: *Journal of Language, Identity & Education*, Volume 5, Issue 3.

Statistiskt underlag:

Statistiska Centralbyrån. (2017) *Sök på namn – hur många heter...?* Hämtad 2017-05-05 från <http://www.scb.se/hitta-statistik/sverige-i-siffror/namnsok/>

Statistiska Centralbyrån. (2019 a.) *Flicknamn 1998–2018*. Hämtad 2019-02-04 från: <https://www.scb.se/hitta-statistik/statistik-efter-amne/befolkning/amnesovergripande-statistik/namnstatistik/>

Statistiska Centralbyrån. (2019 b.) *Pojknamn 1998–2018*. Hämtad 2019-02-04 från:
<https://www.scb.se/hitta-statistik/statistik-efter-amne/befolkning/amnesovergripande-statistik/namnstatistik/>

Övriga referenser:

Malmsten, A. (1996). *Svenska namnboken*. Stockholm: Rabén Prisma.

Thai Law Online. *Changing name at Marriage*. Hämtad 2017-06-15 från

<http://thailawonline.com/en/family/marriage-in-thailand/changing-name-at-marriage.html>.

Beliebte Vornamen. (u.å.). *Vornamen-Hitlisten*. Hämtad 2019-06-03 från

<https://www.beliebte-vornamen.de/hitlisten>.

Enkät om namn i Halmstad

Hej!

Jag heter Johanna Wiedenkeller och pluggar till språkvetare på Halmstad Högskola. Just nu skriver jag min kandidatuppsats med inriktning mot namnforskning.

Många av förnamnen vi använder/döps till i Sverige idag har i själva verket sitt ursprung i andra länder. Jag undrar vilka influenser som är särskilt starka i den här staden; därför delar jag ut den här enkäten till er. Din bakgrund spelar ingen roll; vare sig du bott här sen du föddes, om du (som jag) flyttade hit nyligen, eller något mitt-emellan, är dina svar värdefulla för mig.

Du kommer behöva fylla i personlig information om dig och din familj, men jag lovar att jag kommer redovisa svaren så att ingen kan lista ut vem som svarat vad. De allra flesta namn jag får in kommer analyseras utan att återges i texten, eller bara tas med i uppräknningar, till exempel: "Det fanns en del/många förnamn från det här landet, till exempel [A], [B], [C]" osv. Efternamn och dina föräldrars namn kommer inte återges alls utan används mest för att hålla isär svarande med samma förnamn.

Genom att fylla i enkäten godkänner du att jag får använda dina svar som jag redovisat ovan.

Tack på förhand!

JMW

Tilltalsnamn	Eventuella andra förnamn	Efternamn

Skriv in dina (biologiska) föräldrars förnamn och ringa in/stryk under kön:

Förälder 1 (Kvinna/Man)	Förälder 2 (Kvinna/Man)

1. Har du syskon?

- Ja, jag är yngst
 Ja, jag är i mitten
 Ja, jag är äldst
 Nej

2. Hur länge har du bott i Halmstadsområdet?

- Nyinflyttad (0-2 år)
 2-10 år
 10-15 år
 Hela livet

3. Om du flyttat hit, var bodde du tidigare?

4. Vilka språk pratades mest i hemmet när du växte upp?

5. Vet du varför du fick ditt namn? Berätta!

6. Vet du om dina föräldrar hade funderat på att ge dig något annat namn?
 Iså fall vilket/vilka?

7. Om du själv skulle ge ett (eller flera!) barn namn, vad skulle de heta då?

Johanna Wiedenkiller

Besöksadress: Kristian IV:s väg 3
Postadress: Box 823, 301 18 Halmstad
Telefon: 035-16 71 00
E-mail: registrator@hh.se
www.hh.se